

svaret for egen sikkerhed, således at de danske soldater så vel som andre udenlandske tropper kan blive trukket hjem, når situationen tillader det.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):
Næste medspørger er hr. Peter Skaarup.

Peter Skaarup (DF):

Jeg tror, alle er enige om, at vi står i en meget vanskelig situation i Irak. Men derfra og så til den måde, som specielt Socialdemokraterne, men også resten af venstrefløjen bringer spørgsmål frem på i dag, synes jeg der er meget langt. Man må næsten tilbage til sidste gang, hvor vi havde en meget anspændt sikkerhedspolitisk situation, hvor Socialdemokraterne også i opposition var meget overkloge med hensyn til, hvordan tingene kunne udvikle sig, og hvordan tingene skulle udvikle sig.

På den baggrund vil jeg godt spørge statsministeren, om statsministeren er enig i, at Socialdemokraternes formand i sin begyndende kampagne mod bl.a. den danske – nødvendige – indsats i Irak er ved at trække Socialdemokraterne ind i den stemning, som vi så, dengang vi havde de såkaldte NATO-fodnoter, og som jeg mener var kendetegnende for partiet.

Det er en situation, som Venstres tidligere formand Uffe Ellemann-Jensen har beskrevet i en meget aktuel bog, og jeg mener, at det ville være relevant at få at vide, om statsministeren er enig i, at det er den udvikling, som vi desværre ser i forhold til Socialdemokraterne ...

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):
Ja tak! Så er det statsministeren.

Kl. 14.10

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan sige til hr. Peter Skaarup, at jeg da bestemt ikke håber, at det er en sådan udvikling, vi vil se. Jeg har da også med glæde noteret mig forskellige socialdemokrater tage afstand fra den periode i partiets historie, og foreløbig glæder jeg mig over, at Socialdemokraterne står bag beslutningen om at forlænge de danske soldaters tilstedeværelse i Irak.

Peter Skaarup (DF):

Jeg siger tak for statsministerens svar.

Vi kan jo have den samme forhåbning i Dansk Folkeparti, at vi kan se denne her brede enighed omkring dansk sikkerhedspolitik og de aktioner,

som Danmark er involveret i. Det ville da være det bedste for de soldater, vi har sendt af sted!

Men jeg vil alligevel godt spørge statsministeren, om ikke den tone og den retorik, som jeg synes jeg hører både fra Socialdemokraternes formand, hr. Mogens Lykketoft, og også fra udenrigsordføreren, hr. Jeppe Kofod, er ildevarslende, fordi man er fantastisk overklog på den situation, der er i Falluja og har været i Falluja; en overkloghed, som vi andre, som følger debatten på sidelinjen, ikke kan have. Man kan næsten kun få det indtryk med hensyn til den overkloghed fra Socialdemokraternes side, der har fundet sted, at de har en eller anden underliggende dagsorden med det her; de spiller så overkloge, at vi andre kan blive meget nervøse for, hvad den dagsorden er.

Jeg vil godt spørge statsministeren, om ikke det virker utryghedsskabende for dansk sikkerhedspolitik, at man har et parti, der på den måde agerer meget, meget svingende i sikkerhedspolitikken.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nu tilkommer det jo ikke mig at blande mig i, hvordan andre partier tilrettelægger deres politik og deres strategi.

Jeg gentager, at jeg er glad for, at Socialdemokraterne også denne gang bakker op om en forlængelse af de danske soldaters tilstedeværelse i Irak, men jeg kan da sige, at hvis det var mig og mit parti, der var i den situation, at vi bakkede et sådant forslag op i Folketinget, så ville jeg ikke bruge al min resterende tid på kritisk retorik, for jeg synes, det giver et meget uklart budskab om, hvad det egentlig er, man vil. Men det skal jeg jo ikke blande mig i. Det tilkommer andre partier at træffe afgørelse om, hvordan de vil tilrettelægge deres politik og deres strategi.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Så har medspørgerne udtømt deres spørgemulighed. Hr. Lykketoft har mulighed for et sidste spørgsmål.

Mogens Lykketoft (S):

Jeg ville måske bare over for statsministeren gøre den betragtning, at det, vi er optaget af, er nøjagtig det samme som det, statsministeren siger han er optaget af, nemlig at se fremad.

Én ting er, at vi fandt, at det var den forkerte krig på det forkerte grundlag på det forkerte tidspunkt, og at der ikke var nogen god plan for at vinde freden – vi er utrolig kedede af, at vi på